

Скарбничка

**НЕЗАБУТНІ
КАНІКУЛИ**

НЕТВЕРЕЗИЙ ЛОСЬ 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

ПОДАРУНОК 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК 10

Оленка і Маринка – по-други. І, звичайно, плани на зимові канікули вони складають разом. Саме на ці канікули випало вдосталь снігу, щоб кататися. Уже третій день Оленка і Маринка проводять час на околиці містечка, де є велика гірка. За формою вона нагадує справжню єгипетську піраміду. Як же тут весело! Школярі та дошкільнята з'їжджають з гірки хто на чому – санчатах, лижах, целофанових плівках і навіть на пластикових тарілках. У Маринки й Оленки – лижі. Однак уже третього дня трапилася одна неприємна пригода. Оленка впала й зламала ногу. Увечері, коли Маринка навістила подругу в її домі, дівчинка безпомічно лежала у своєму ліжку.

– Дуже болить? – запитала Маринка.

– Уже ні. Тільки лежати набридло, лише через два дні можна вставати з милицями. Невеселі мої канікули!

– Не сумуй, сонечко. Це ж не останні канікули у твоєму житті. Я тебе навідуватиму.

– Передавай привіт однокласникам, коли підеш завтра на гірку, – із сумом сказала Оленка.

Маринка з важким серцем пішла до свого будинку, який був розташований по сусідству з Оленчиним. Уже лежачи в ліжку, дівчинка ніяк не могла заснути. Подумки вона приймала важливі рішення. «Що ж робити? І на гірку хочеться, і Оленку саму залишати погано. Я, напевно, до обіду покатаюся, а потім піду до Оленки». З такими думками Маринка заснула.

Наступного ранку, коли діти вже наповнили веселим галасом улюблену околицю, Маринка теж була там. Проте, з'їхавши зо два рази з гірки, не відчувала особливої радості.

– Піду краще до Оленки, – вирішила дівчинка й уже за пів години була в кімнаті подруги.

– Марино?! Чому ти не катаєшся? – здивовано й водночас радісно запитала Оленка.

– Чомусь із тобою тут на серці тепліше, а там, хоч і весело, але на душі – морозно. Краще знову заплануймо з тобою канікули, – Маринка в цю мить твердо вирішила провести весь час канікул зі своєю подругою. Вона докладала всіх зусиль, щоб Оленці не було сумно.

А Господь не забарився приготувати й для Маринки винагороду за її вірність. Батьки Оленки, коли вона могла вже пересуватися на милицях, організували цікаву поїздку до родичів на Закарпаття з багатьма екскурсіями. І, звісно, запросили Маринку супроводжувати свою доньку. Ці канікули були незабутніми. А дівчатка стали, як справжні сестри. Недаремно в Біблії записані слова: «Правдивий друг любить за всякого часу, в неволі ж він робиться братом» (Прий. 17:17).

Ісус Христос колись залишив небесні оселі й прийшов на Землю, щоб розділити людський біль і підтримати нас. Тільки в Нього ми можемо навчитися бути справжніми друзями.

Оксана
Борсукова

ЯЛИНКА-ВЕСЕЛИНКА

Я хочу тобі сказати,
Щоб не рубав ялинку.
Тоді вона не буде вже
Ялинка-веселинка.

Маленька білочка нехай
Гризе на ній горішки.
А сіре зайченя під нею
Відпочине трішки.

Ярослава Нижник

НОВОГОДНЯ ІСТОРІЯ

2

МИЛОСЕРДЯ

5

11

**ЗА ВСЕ
БЛАГОДАРІТЕ!**

Лариса Кобзева

НОВОГОДНЯЯ ИСТОРИЯ

В новогоднюю ночь Никита долго не мог заснуть. «Завтра сбудутся мои мечты, – мечтал мальчик. – Я получу в подарок: коньки, новую компьютерную игру и вездеход с дистанционным управлением». С такими мыслями он сладко заснул.

На следующее утро Никита проснулся раньше всех и прямо в пижаме побежал в гостиную, где лежали разноцветные подарки. Сев на пол, мальчик стал открывать коробки. Однако, развернув первый подарок, Никита увидел конструктор. Не проявив особого интереса, мальчик отложил его и принялся разворачивать следующий подарок. Это оказалась радиоуправляемая машинка. «А где же вездеход?» – недовольно сказал Никита и схватил третий подарок. «Какой-то легкий», – подумал он. Развернув его, мальчик увидел футбольный мяч. «А это еще что?» – разочарованно глядя на мяч, сказал Никита.

Тут в комнату вошли родители. С улыбкой глядя на сына, они спросили: «Сынок, тебе понравились подарки?» Не в силах скрыть разочарования, Никита ответил: «Я же просил коньки, компьютерную игру и вездеход...» Родители переглянулись, и отец спокойно сказал: «Никита, в этот раз у нас не было возможности подарить тебе то, о чем ты просил». «Я считаю, что эти подарки ничуть не хуже», – добавила мама. «А мне они не нравятся», – возразил Никита и обиженно направился к выходу. Отец остановил сына: «Никита, ты ведешь себя очень некрасиво. Мы подарили тебе прекрасные подарки. Но вместо того, чтобы поблагодарить нас, ты проявил недовольство. А знаешь ли ты, что огромное количество детей в мире на Новый год получает такие скромные подарки, как цветные

карандаши и линейки? А некоторые детки вообще не получают никаких подарков». «Разве такое возможно?» – спросил Никита. «Представь себе», – ответила мама.

Разговор еще продолжался, как в дверь кто-то позвонил. Мама пошла открывать дверь, а через минуту ввела в зал Эдика и Марину – детей из многодетной семьи с пятого этажа. «Ребята зашли одолжить большую кастрюлю... Мы с папой пойдем и поищем ее на кухне, а ты, Никита, пока развлекай гостей», – обращаясь к сыну, попросила мама.

Когда родители ушли, Эдик спросил Никиту: «Это все твои подарки?!» «Да», – ответил тот. «Везет же тебе!» – восхищенно произнесла Марина. «Подумаешь... ничего особенного», – пренебрежительно произнес Никита и спросил: – А у вас разве не такие же подарки?» «Нет, наши родители не могут себе позволить покупать нам такие дорогие подарки», – ответил Эдик. – Зато нам с братом подарили книжки со сказками». «А мне с сестрами родители подарили альбомы для рисования и цветные карандаши», – похвасталась Марина. «И это все?» – удивился Никита, но, взглянув на свои подарки, смутился и замолчал.

В этот момент в комнату вошла мама с большой синей кастрюлей в руках. Родители отдали кастрюлю соседским ребятам и, проводив их до порога, вернулись в гостиную. Никита бросился к ним со словами: «Папа, мама, большое вам спасибо за такие хорошие подарки!» «Сынок, что случилось, что ты вдруг изменил свое отношение к подаркам?» – недоумевал отец. «Ничего... Просто я только что узнал, что Эдику, Марине и их брату и сестрам родители подарили только книжки, альбомы для рисования и карандаши», –

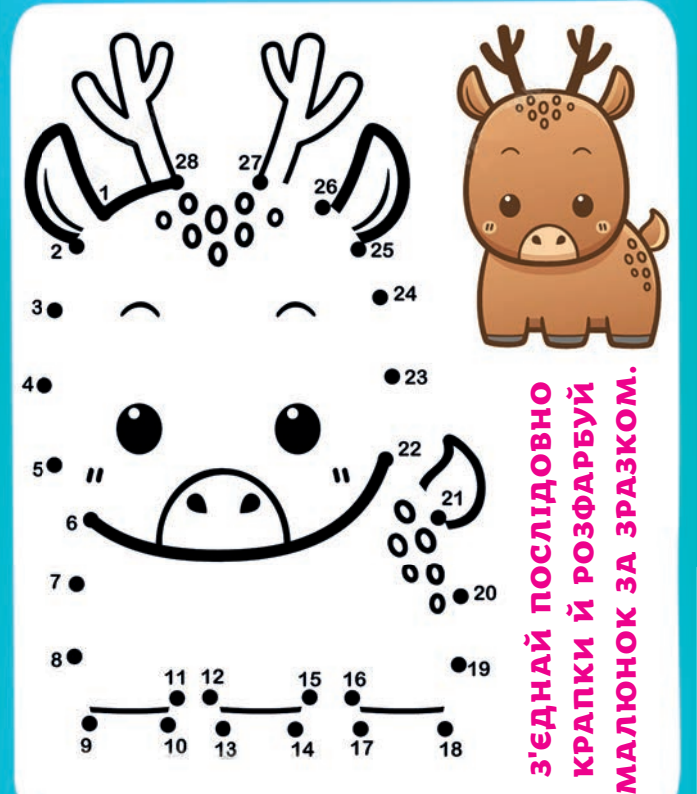
объяснил родителям сын. «Да, Никита, – сказала мама. – Это как раз то, о чем мы с папой говорили тебе, – о бедных детях». «Мамочка, мне так жалко всех этих деток! – произнес мальчик. – Если бы я мог поделиться с ними моими игрушками...» Мама ласково посмотрела на сына и сказала: «Ты не можешь подарить подарки всем бедным детям, сынок...» «...Но зато можешь поделиться игрушками с детками, которые живут по соседству», – добавил отец. Моментально догадавшись, о ком идет речь, Никита радостно воскликнул: «Точно! У меня много игрушек, и я могу некоторые из них подарить Эдику, его братику и сестричкам». И мальчик побежал в свою комнату готовить подарки.

Вскоре Никита вышел из комнаты с большим красным мешком, на котором был прикреплен листок бумаги с надписью: «С Новым годом!» Выйдя на лестничную площадку, Никита поднялся на этаж, где жила семья Эдика, и поставил мешок с подарками перед их дверью. Не желая быть замеченным, мальчик позвонил в дверь и быстро спустился этажом ниже. Затаив дыхание, он стал ждать, что будет дальше. Наверху послышались шаги, открылась дверь, и детский голос произнес: «Ребята, смотрите! Кто-то оставил большой мешок под нашей дверью!» Тут послышались голоса других детей: «Давайте посмотрим, что там внутри!» «Ой, сколько тут игрушек! Какие они все красивые!» «Ура!» Слыша, как дети радуются его подаркам, Никита был несказанно счастлив. Этот случай научил Никиту ценить любые подарки, и теперь он сам старался дарить подарки детям из бедных семей.

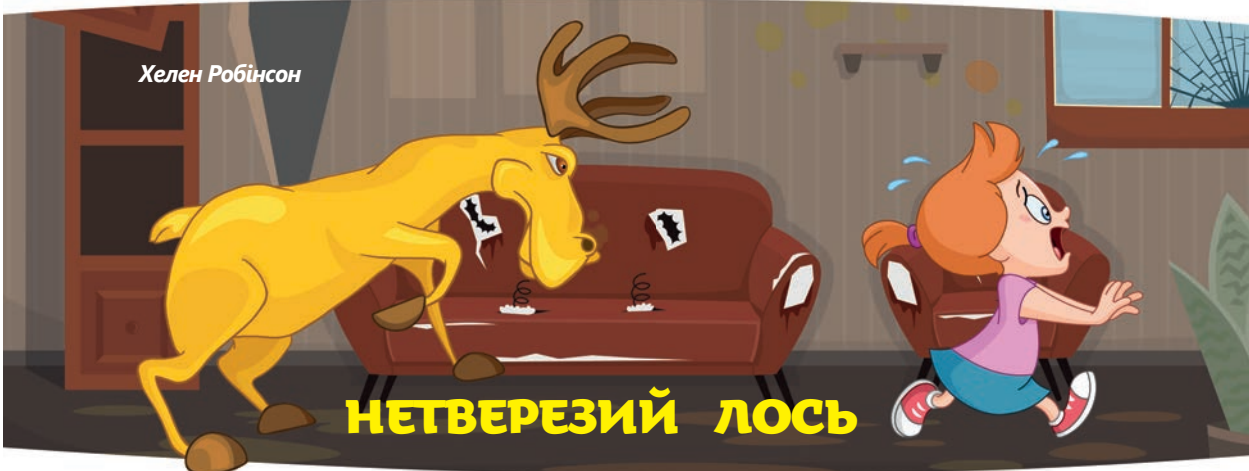
Утвори цілісні комплекти з рукавичок і шапок.

НАЙДИ 11 ОТЛИЧИЙ.

З'єднай послідовно крапки й розфарбуй малюнок за зразком.

Хелен Робінсон

НЕТВЕРЕЗИЙ ЛОСЬ

Жанет і її мама після обіду дивилися телепередачу, коли раптом до них завітав несподіваний гість. Це був лось, який, проломивши двері, увірвався до вітальні й, бігаючи кімнатою, троїв меблі й усе, що траплялося на його шляху.

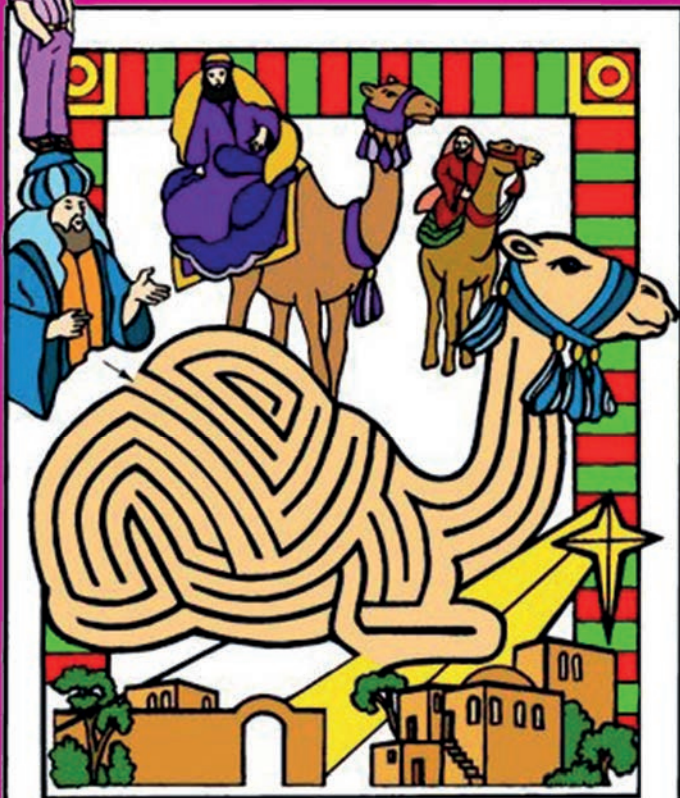
Десятирічна Жанет завмерла на місці від жаху. Мама швидко відвела її до іншої кімнати, а сама пробралася до телефону, щоб покликати на допомогу. Незабаром прибули фахівці-зоологи. Вони ввіймали лося, надавши йому допомогу, оскільки він поранився, ламаючи меблі. «Тварина в стані алкогольного сп'яніння», – пояснили вони таку нерозумну поведінку лося.

Нетверезий лось! Це звучить неймовірно, проте таке трапляється щороку. В осінній період багато лосів виходять з лісу в місто й приміські райони. Вони знаходять підгнилі

яблука, які впали з дерева, і, поїдаючи їх, п'яніють. Лосі – не агресивні тварини, однак коли вони в такому стані, то стають буйними. Це величезні тварини, вага яких може сягати 450 кг, і зустріч із буйним представником одного з них наражає людину на серйозну небезпеку.

Ви, напевно, знаєте, що вживати алкоголь небезпечно, що вам слід триматися подалі від різних алкогольних напоїв. Біблія застерігає: «Вино – то насмішник, напій п'яний – галасун, і кожен, хто блудить у ньому, немудрий» (Прип. 20:1). Якщо вас спокушають випити ковточок, згадайте історію про п'яного лося й твердо скажіть «ні». Ви ніколи про це не пошкодуєте й збережете свій розум у чистоті. Бог створив вас чистими й неперорочними й бажає бачити вас при здоровому розумі.

ДОПОМОЖИ МУДРЕЦЯМ ЗНАЙТИ ШЛЯХ ДО ВИФЛЕЕМА, ЩОБ ПОБАЧИТИ ІСУСА.

Пастухи пришли поклониться Младенцу Иисусу. Рассмотрите фрагменты под рисунком и найдите среди них лишний.

ОБВЕДИ ЕЛКИ ПО КОНТУРУ.

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ІСУСА

З давніх-давен люди вірили, що колись прийде до них Спаситель і врятує їх від горя й бід. Про це свідчили пророцтва. У Юдеї, яка 2000 років тому перебувала під владою римлян, пригноблений народ чекав на диво з особливим нетерпінням. Вони сподівалися, що Спаситель прийде на розкішній колісниці в супроводі озброєних воїнів. Цей могутній Цар захистить жителів Юдеї від ворогів і справедливо правитиме в країні. Та Божий план був зовсім іншим. Ось як усе сталося насправді...

У місті Назареті жила дівчина Марія. Вона мала добре серце, покірливу вдачу й дотримувалася Божого Закону. Одного разу з'явився ангел і повідомив їй:

— Радій, Маріє! Дасть тобі милість Господь — народити сина, що зватиметься Сином Божим і буде Царем навіки.

Марія здивувалася, але прийняла волю Бога. Постав ангел і перед теслярем Йосипом, нареченим Марії. Ангел розповів, що Марія народить Божого Сина, і передав веління Господа, щоб Йосип підтримував її, захищав і плекав це Дитятко.

— Назвеш хлопчика Ісус, що означає "спасіння", — сказав ангел, — бо

Він звільнить людей від їхніх гріхів.

У ті часи, щоб знати, скільки людей живе в країні, проводили перепис населення. Для цього кожен мав повернутися в те місце, звідки він родом. У призначений день Марія та її чоловік вирушили до Вифлеєму, рідного міста Йосипа.

Вагітна Марія не могла йти швидко, і вони дісталися до міста лише ввечері. Усі готелі вже були зайняті. Куди не стукали Йосип з Марією, ніде не було для них місця. Довелося ночувати в хліву. Утім, подружжя не засмучувалося, знаючи, що все відбувається за волею Божою.

Там Марія народила Ісуса. Він був з вигляду звичайним хлопчиком, але батьки знали, що це не проста дитина. Сам Бог у людському тілі прийшов до людей, щоб навчити їх жити, творячи добро. Марія сповила немовля й поклала в ясла.

Ти можеш подумати: «Чому ж Божий Син народився в яслах — годівниці для худоби? Він же міг зробити так, щоб знайшлося місце в готелі. Міг обрати найрозкішніші апартаменти... Або взагалі народитися не в бідних лю-

дей, а в заможній родині. Чи навіть у царському палаці». Однак так Бог показав людям, що не розкіш і багатство звеличують людину, а її вчинки.

Коли народився Ісус, ангел постав перед пастухами, що вночі вартували овець на пасовиську. Слава Господня осяяла цих людей, і страх охопив їх.

Ангел промовив:

— Не лякайтеся! Я несу добру звістку про велику радість для людей — щойно народився ваш Спаситель, Який є Христос Господь.

І розповів, де знайти сімейство. Раптом з'явилося ще багато ангелів, що славили Бога. І стало світло, як удень...

Пастухи поспішили до Вифлеєму. Поклонившись Христу, пішли й розповіли всім, кого бачили, те, про що дізналися.

Тієї ночі до Ісуса навідалися й інші гості. Це були мудреці зі Сходу. З книг і пророцтв вони дізналися, що в Юдеї незабаром має народитися Христос, але не знали, де саме. Вони вивчали зоряне небо, шукаючи відповідь. І сталося диво: на небесах з'явилася нова зірка. Більша і яскравіша за інші зорі, вона наче кликала в дорогу. І мудреці пішли за нею.

Вони прославили Бога, вклонилися Христу й піднесли йому дуже цінні дари: золото, миро (особливо духмяна олія) і ладан (ароматна смола дерев).

Повертаючись на батьківщину, мудреці розповідали про чудо, що сталося у Вифлеємі, — несли по світу добру вістку. Люди, радіючи, передавали її одне одному...

РОЖДЕСТВЕНСКИЙ ПОДСВЕЧНИК

2 На двухсторонний скотч приклей фигурки к картону, желательнo по центру каждого круга.

3 Переходим к изготовлению искусственного снега. Натри на терке пенопласт и насыпь немного снега в каждый бокал.

1 Обведи бокалы на картоне и вырежи получившиеся круги.

ТЕБЕ ПОНАДОБЯТСЯ:

- 2 бокала;
- пенопласт;
- терка;
- небольшие игрушечные фигурки;
- двухсторонний скотч;
- обычный скотч;
- картон.

4 Фигурки на картонной подставке опусти в бокалы и закрепим конструкцией крепким скотчем.

5 Переверни бокалы и равномерно распредели снег. Установи свечи на ножки бокалов. Готово!

ПІНГВІН, ЯКИЙ ХОТІВ ЛІТАТИ

1 ЗАВДАННЯ

З'єднай послідовно
крапки й розфарбуй
малюнок.

Пінгвін Пінні жив у зоопарку, у великому вольєрі з басейном. У нього було доскоду смачної риби. Цілими днями він пірнав, плавав та фотографувався з дітьми. Якось до Пінні навідався горобець. Облетівши навколо пінгвіна, малий зневажливо цвірінькнув: «Що ж ти за птіця така, що літати не вмієш? І пір'я в тебе якесь дивне, і крила кумедні...» Пінгвін здивувався, огледів себе зусбіч і спробував злетіти. Та йому не вдалося. «Може, ти і не птах зовсім...» – цвірінькнув горобець та й полетів геть.

2 ЗАВДАННЯ

Пінні замислився. Довго розмірковував, але відповіді не знайшов, тож вирішив порадитися із сусідами. У вольєрі поряд жила кенгуру Кері.
– Привіт, сусідко! Може, ти мені поясниш, чому пінгвіни не літають?
– Вибач, Пінні! Скільки я бачила пінгвінів, вони завжди ходили по землі, а не літали, але я ніколи не запитувала в них чому, – відповіла Кері.

Допоможи кенгуру поласувати
кокосами – подолай лабіринт.

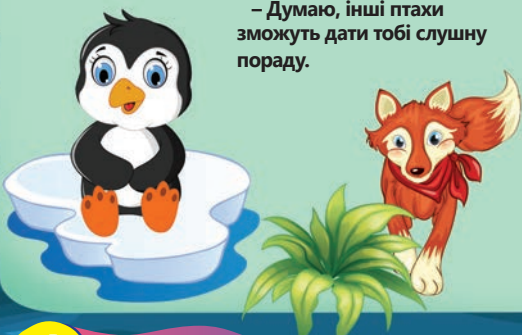

Намалюй лева за зразком,
розпочинаючи із сердечка.

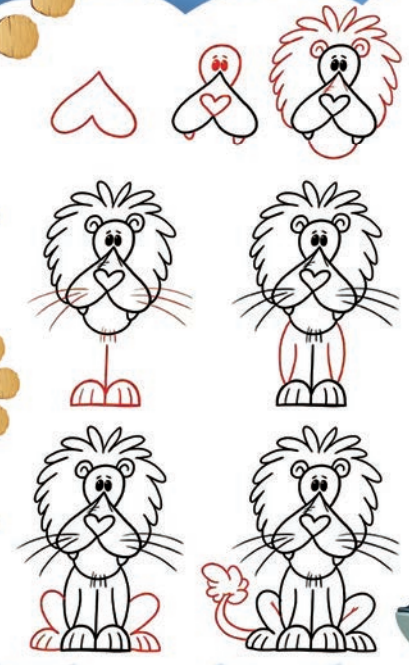

3 ЗАВДАННЯ

Пішов пінгвін далі, до клітки лисиці Луїзи.
– Скажи, будь ласка, чому я птах, а літати не вмію?
– Запитай краще в лева. Він мудрий, цар звірів, – порадила Луїза.
Поправив пінгвін до лева Леона. Той вислухав Пінні й промовив:
– Думаю, інші птахи зможуть дати тобі слушну пораду.

Знайди двох однакових лисиць.

4 ЗАВДАННЯ

Полічи всіх птахів.

Оповідання із журналу «Джміль».

Вирушив пінгвін на пошуки птахів. Він пробіг повз вольєри зебр, ведмедів, вовків, слонів, жирафів. І нарешті побачив птахів! Це були страуси Сашко й Стефанія. Пінні радо привітав їх і промовив:
– Друзі, я не вмію літати. Що робити?
– Ти такий не один, – усміхнувся Сашко. – Ось ми, страуси, теж не літаємо, хоч і птахи. Тільки нічого поганого й дивного в цьому немає. Ми всі створені різними, і в кожного свій талант. От ви, пінгвіни, добре плаваєте. А ми, страуси, швидко бігаємо. Шпаки гарно співають, а павичі пишануть своїми барвистими хвостами. І не має значення, яке в тебе пір'я, дзьоб чи крила. Головне – вірити в себе й не соромитися бути самим собою.
Задоволений Пінні повернувся до свого вольєра і з величезною насолодою почав плавати й пірнати. А коли горобець знову прилетів до нього попеккувати, повернувся до нього спиною.

Знайди 4
відмінності.

5 ЗАВДАННЯ

МИЛОСЕРДЯ

Дмитрик ішов вулицею, міцно тримаючись за мамину руку. Був сонячний морозний день. Дерев, немов у казці, — пухнасті, невагом! Сніжок поскрипував під ногами. Щоправда, мороз злегка пощипував ніс і щоки, але Дмитрику було затишно й тепло в хутряній куртці й чоботах. Червона смужка на куртці й темний шарф робили його схожим на снігура. До того ж ішов він, підстрибуючи від радості. Дмитрику було весело — чи то від того, що була неділя, а домашні завдання він виконав ще вчора, чи то від того, що тато подарував йому нову іграшку.

Мама на мить зупинилася. Дмитрик мимоволі замилувався срібною берізкою на блакитному тлі, а коли відірвав від неї погляд, то немов занурився в літо. Перед хлопчиком світилися червоні, помаранчеві, жовті плями — лотки з фруктами. Червонощокі яблука, апельсини, мандарини, лимони... У Дмитрика навіть слинка потекла. Мама, немов прочитавши думки сина, упевнено попрямувала до лотка. За кілька хвилин хлопчик уже радісно спостерігав за тим, як фрукти переміщуються з ящиків у шарудливий пакетик. Він уже уявляв, як удома зробить з апельсина квітку, якими гарними будуть яблука у вазочці на столі.

Раптом думки Дмитрика перервав старечий голос. Якось бабуся, зачепивши його, простягнула руку до продавчині й попросила:

— Любонько, дай мені, будь ласка, яблучко. Я дуже хочу їсти. Я ще нічого не їла сьогодні, і мені здається, що я от-от упаду. Погано мені...

Дмитрик не чув, що відповіла продавчиня. Він невідривно дивився на стареньку, на її тремтячу руку, на поношене пальто, на те, що не можна було навіть назвати взуттям. Голова бабусі була перев'язана сірою хусткою, з-під якої визирала ще одна — біла.

Мимоволі Дмитрик згадав свою бабусю Настю. Вона теж узимку завжди носила дві хустини. Хлопчик уявив її добрі, променисті очі, тепло її рук, гаряче натоплену піч, яка частувала їх пишними млинцями.

По щоці бабусі пробігла сльоза й загубилася в зморшках. На мить Дмитрику здалося, що це бабуся Настя — промерзла, у лахміттях, голодна й самотня.

Хлопчик ще дивився на стареньку, яка вирушила за допомогою до іншого продавця, а рука його вже потягнулася до пакета й намацувала там яблуко, апельсини. «Ага, ось, здається, лимон, або ні — мандарин». Дмитрик витягнув усе, що помістилося в його дитячих ручках, і простягнув бабусі. Їхні погляди зустрілися. Хлопчик майже прошепотів:

— Ось, візьміть, будь ласка.

Сльози забриніли в його очах. Хлопчик кинувся до матері, пригорнувся до неї й потягнув за руку: «Ходімо швидше!» Відійшовши трохи, Дмитрик озирнувся. Старенька досі стояла на тому ж місці. Вона заховала фрукти в кишеню, у руці залишилося тільки червоне яблуко. Хлопчик бачив, як вона крізь сльози усміхнулася. Дмитрик зітхнув і повільно пішов з мамою.

Тепер він знав, що поряд живуть люди, які мають потребу не лише в сонячному світлі, але й у теплі ближніх. І як усе-таки добре, що він, Дмитрик, може їм хоча б чимось допомогти.

Борис Ганаго

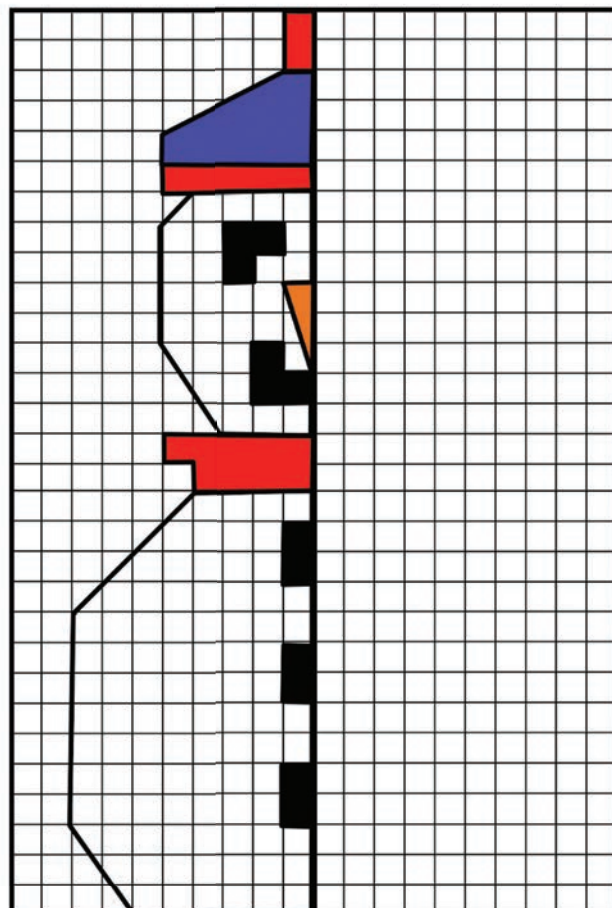
Знайди 10 відмінностей.

НАЙДИ НА КАРТИНКЕ БУКВЫ РУССКОГО АЛФАВИТА И СОСТАВЬ ИЗ НИХ КЛЮЧЕВОЕ СЛОВО.

ДОМАЛЮЙ ДРУГУ ПОЛОВИНКУ.

«ЯБЛОКИ В СНЕГУ»

1 Острым ножом вырежи у яблок сердцевину.

2 Орехи и сухофрукты измельчи. Смешай с ягодами. Добавь сахар и корицу. Получившейся смесью наполни яблоки.

3 На дно противня налей горячей воды и выложи яблоки. Запекай 30-45 минут при 180° С до мягкости. Перед подачей присыпь сахарной пудрой. Приятного аппетита!

ТЕБЕ ПОНАДОБЯТСЯ:

- 4 крупных яблока;
- 60 г сахара;
- 1 ч. л. корицы;
- 50 г грецких орехов;
- 100 г смеси сухофруктов;
- 100 г клюквы или других ягод;
- 200 мл горячей воды;
- помощь мамы.

Ерік Б. Хеа

Якось я чув історію про стародавнього перського царя Ша Аббіса. Кажуть, що він часто перевдягався й приходив до своїх підданих, щоб дізнатися, чи щасливі вони. Він обідав у закладах громадського харчування й працював разом з людьми в полі.

Одного разу ввечері переодягнений цар зупинився, щоб поговорити з робітником, який розтоплював піч. Той виявився веселим чоловіком і з радістю розповів царю про свою роботу, дружину та дітей. Він думав, що його співрозмовник – жебрак, який хотів погрітися біля печі.

Наступного вечора цар знову прийшов до печі. Так тривало кілька

днів. Робітник виявився доброю людиною й навіть розділив із гостем свій обід. Вони стали друзями, і нарешті цар зізнався, що він зовсім не жебрак, який хотів погрітися й відпочити в теплі, а переодягнений правитель цієї держави. Від здивування робітник навіть утратив дар мови. Тоді цар продовжував:

– Тепер, коли тобі відомо, хто я, думаю, тобі є про що мене попросити.
– Ні, мій царю, – відповів чоловік, – мені нічого просити в тебе. Сам цар відвідав мене й розділив зі мною мою скромну трапезу – про більше годі й мріяти. Я назавжди збережу пам'ять про нашу дружбу.

Щось схоже й із Різдвом. Із цим святом пов'язано багато легенд. Однак головне: Ісус, наш Цар, справді жив на цій Землі як Людина, ходив міськими вулицями, їв у будинках своїх друзів, навчав, зціляв і приносив радість дітям. Різдво пов'язане з Христом. Саме тому люди цього дня немов замирають, забувають про свої гріхи, про свій егоїзм і вслякно намагаються зробити одне одного хоч трішки щасливішими.

Не забувайте про Христа – Господа Різдва. Наслідуйте Його, забудьте про себе й робіть усе, щоб люди довкола вас були щасливі.

ЧУДО ПРИРОДИ: самая большая кувшинка в мире

В реках Южной Америки растет удивительное растение Виктория regia – самая большая кувшинка в мире. Такое необычное имя водная лилия получила в 1837 году в честь молодой английской королевы Виктории, которая в том же году взошла на трон.

Трудно поверить, но кувшинка способна выдерживать вес до 50 кг! Как это возможно? Дело в том, что листья Виктории регии имеют некие «ребра». Если внимательно присмотреться к фото внутренней стороны кувшинки, то можно заметить, что к середине прикреплен один черешок. Если река глубокая, он будет длиннее, если мелкая – короче. От центра отходят многочисленные жилки – толстые и тонкие. Они образуют своеобразную сетку. Не удивительно, что эта чудо-кувшинка такая крепкая! Диаметр растения может достигать 2 метров. Вот почему местные жители иногда используют его вместо одностойной лодки, чтобы перебраться на другой берег реки.

Кувшинку впечатляющих размеров впервые открыл немецкий натуралист Эдуард Пеллинг в 1832 году. Это произошло неподалеку от места, где река Тефе сливается с Амазонкой.

Цветок Виктории амазонской (это ее второе название) распускается раз в году и только ночью, а рано утром ее лепестки закрываются, и она прячется под воду. Цветет кувшинка на протяжении трех дней, постепенно меняя цвет цветка от нежно-белого до розового или фиолетового. Затем цветок прячется под воду и больше на поверхность не выходит.

Цветы Виктории регии распускаются по одной. На одном цветке собрано множество продольных лепестков – их может быть до 60. Диаметр цветка в раскрытом виде может достигать 30 см. А еще цветы Виктории амазонской имеют очень приятный аромат.

Под водой цветок закрывается и превращается в плод, в котором вызревают семена. Местные люди собирают их, сушат, а затем жарят. На вкус блюдо напоминает кукурузу, поэтому иногда Викторию регию так и называют

– «водяной маис» (кукуруза). Но оказывается, что съедобны у этого растения не только семена: его корень сушат, перемалывают, а затем используют эту муку для выпечки.

Увидеть это растение можно только на реке Амазонка в Бразилии и Боливии, а также в реках Гайаны (Южная Америка). Нигде в мире Виктория амазонская больше не растет.

Королевское растение очень капризное к освещению и к температуре воздуха, поэтому вырастить его в домашних условиях очень сложно. Культивируют Викторию регию достаточно давно, но вырастить ее (а тем более дожидаться цветения) удастся далеко не всем желающим. Первый, кто смог вырастить до гигантских размеров и достичь цветения кувшинки, был Джоузеф Пакстон. Секрет был в том, что растение нуждалось в болотистой местности, а зимой для него нужно было подогревать воду.

Кувшинка имеет надежную защиту от травоядных рыб – внешняя сторона ее листьев покрыта крупными острыми шипами. Виктория амазонская может прожить целых 5 лет. Ее листья с загнутыми краями напоминают блюдца, лишняя вода из которых вытекает через небольшие отверстия по бокам. Местные называют растение «апоной», что в переводе означает «сковорода для птиц». Они действительно очень похожи, не так ли?

За свои колоссальные размеры Виктория regia даже в Книгу рекордов Гиннеса попала как «самое большое цветочное растение на Земле».

$$\text{Сніговик} + \text{Зірка} = 20$$

$$\text{Подарок} = \text{Сніговик} + \text{Сніговик}$$

$$\text{Подарок} + \text{Сніговик} = 18$$

$$\text{Зірка} = ? \quad \text{ЯКА ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ?}$$

ПРОДОВЖИ ЛОГІЧНИЙ ЛАНЦЮЖОК.
ЯКИЙ ІЗ ДАРІВ ЛІСУ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ
НЕ МОЖНА ЇСТИ Й ЧОМУ?

САМЫЕ СТРАННЫЕ ЖИВОТНЫЕ В МИРЕ

Морские улитки

Морские улитки имеют разнообразные формы и очень яркие цвета. Некоторые из них полосатые, как тигры, другие покрыты неоновыми пятнами, но они действительно удивительно красивы. Морских улиток можно увидеть на коралловых рифах по всему миру – от великого австралийского Барьерного Рифа, рифов на Красном море до острова Сан-Мигель. Будьте осторожны, поскольку большинство морских улиток очень ядовиты.

Гигантский муравьед

Гигантский муравьед обитает в лесах и саваннах Центральной и Южной Америки. Представители этого семейства особенно распространены в Западной Бразилии. Само их название предполагает, что эти животные питаются муравьями и термитами. У них довольно причудливая форма и 10 см когтей, чтобы добраться до еды, лохматый хвост, который держит равновесие, когда животное копает землю. Интересный факт: муравьеды никогда не наступают на свои "ладошки", чтобы когти оставались острыми.

Обезьяна хобота

Обезьяна хобота красно-коричневого цвета, ближе к кирпичному оттенку. У них удивительно большие носы, которые висят, как хобот. Когда они кормятся, то должны оттолкнуть нос в сторону, чтобы еду можно было положить в рот. Это прекрасные пловцы, что в целом не характерно для обезьян. Этот вид обезьян находится под угрозой исчезновения, и единственное место, где их еще можно встретить, – это леса и болота Борнео.

Хамелеон Джексона
Хамелеон Джексона – довольно дико выглядящий хамелеон с тремя рогами на голове. Как и у всех других хамелеонов, у него вращающиеся глаза, быстрый язык (в 1000 раз быстрее, чем другие части его тела) и способность изменять цвет кожи, когда слышит хищников. Эти хамелеоны чрезвычайно чувствительны и бывают агрессивны, если самец входит на территорию другого. Эти «красивые» создания можно увидеть в лесах Кении и Танзании.

Научно-популярный журнал «Как и Почему»

Ай-ай

Ай-ай – один из самых странных и редких видов лемуров. В отличие от других лемуров, они выглядят довольно страшно. У них большие глаза и зловещие длинные пальцы (особенно на передних лапах). Они служат, чтобы зверьки могли держаться за ветви. Этих маленьких причудливых лемуров можно увидеть только в восточных лесах острова Мадагаскар.

Мартишка-пигмей

У пигмей-мартишки длинный хвост, шкура, которая довольно пышная и придает маленькой обезьяне вид маленького львенка. Фактически они являются меньшими представителями своих видов. Зрелые мартишки мужского пола весом от 140 до 160 граммов. Эти мартишки, помимо их размера, также впечатляют звуками, которые они издают для общения друг с другом. Эти маленькие существа можно увидеть в тропических лесах Амазонки, включая части Бразилии, Эквадора, Перу и Колумбии.

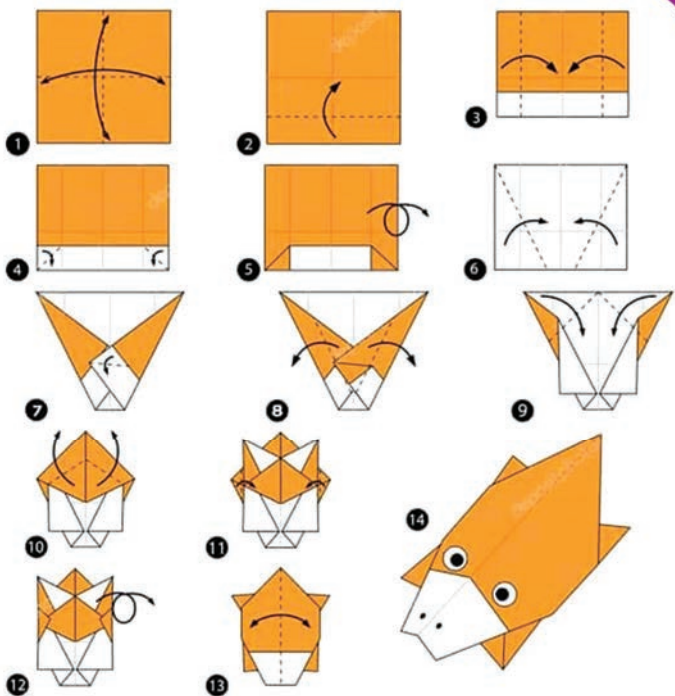
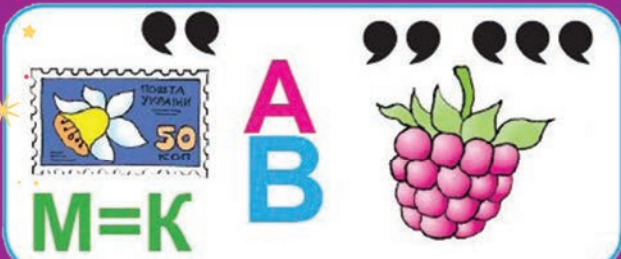
Птица-фрегат

Великолепный фрегат – птица, у которой самцы имеют уникальный способ ухаживать за самками. У самцов есть так называемый "грудной мешок" – он напоминает воздушный шар, который полностью закрывает не только горло, но и грудь. Каждый год в период брачных игр (апрель, май) самцы стоят на ветке или на каком-либо возвышении и раздувают "грудной мешок". В это время они не могут летать, но чтобы привлечь внимание самки, они бьют клювом и быстро размахивают крыльями. Если вы хотите увидеть этих красавцев в период их размножения, вам следует посетить Галапагосские острова.

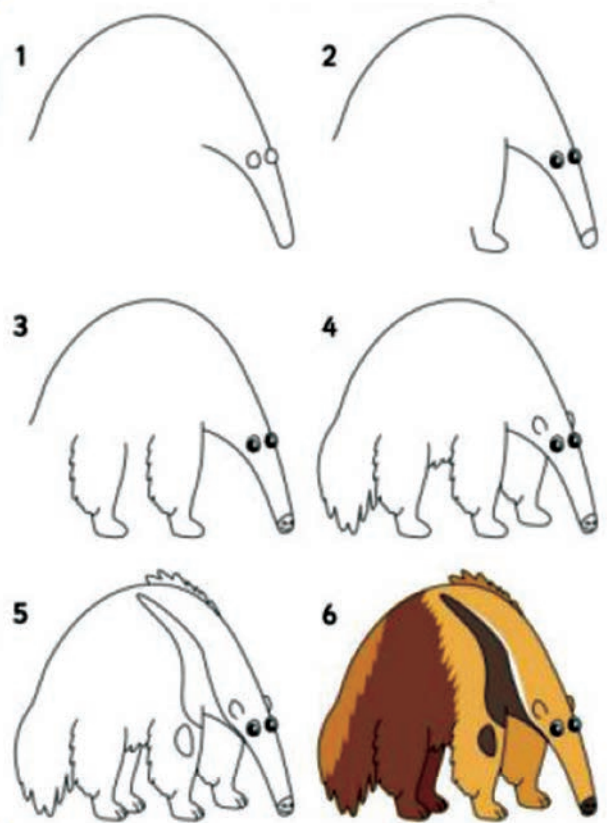

Утконос

Утконос – также один из странных существ в мире. У них плоский хвост бобров, странные "плавники" и большой клюв, как у утки. Это, безусловно, очень интересный экземпляр животного мира. Утконос – один из немногих млекопитающих на планете, которые откладывают яйца. Их можно увидеть в реках и пресноводных озерах Австралии. Это уникальное животное – один из символов Австралии.

ОРИГАМІ

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ МУРАВЬЕДА.

МАНДРІВКА ЧАСОМ: ЯК ВИНІКЛИ БЕНГАЛЬСЬКІ ВОГНИКИ

Не злічити, скільки в новорічну ніч по всьому світу загорається бенгальських вогників. Історія виникнення бенгальського вогню бере свій початок у стародавній Індії, де в Бенгалії в 5-6 ст. до н.е. під час релігійних церемоній у храмах на жертовниках спалахував і швидко згорав яскравий вогонь.

Про склад кольорового вогню (зеленого, блакитного, жовтого) стало відомо лише на початку 8 століття. Також дізналися про способи, завдяки яким з'явилася можливість продовжити час горіння вогню: сухі порожні стебла рослин заповнювали складом бенгальського вогню. Полум'я цих перших бенгальських свічок було не таким яскравим, але вже тоді їх горіння супроводжувалося характерним тріском.

Відповідно до іншої версії, цей склад використовували в Бенгалії для сигналізації. Східні слов'яни також були знайомі з цим варіантом використання вогню, але застосовували для цього плавун (лікоподій). Це трав'яниста вічнозелена рослина, яка стелиться землею й нагадує мох. Якщо підпалити її сухі спори, то можна отримати миттєвий, схожий на блискавку спалах, який не має диму. Однак для того, щоб водночас утворився шум, до суміші додавали висушене березове листя.

Європа дізналася про бенгальські вогні після відкриття торгових шляхів між Індією та Європою. Кажуть, що перші бенгальські факели з'явилися у Валенсії. У 6-7 ст. були відкриті рецепти іскристого вогню шляхом додавання залізної окалини або дробленого чавуну до складу бенгальського вогню. Пізніше почали застосовувати порошок магнію.

Був полум'яний і іскристий бенгальський вогонь. Для першого використовували паперові гілзи, у які вкладався полум'яний склад, а іскристий склад кількома шарами наносили на дерев'яні палички або на металевий дріт.

Ці вироби дійшли до нашого часу практично незмінними. Виробляють їх здебільшого в Китаї, Японії та Індії. Сучасна їхня назва – тріумфальні свічки.

Посмотри на картинки и впиши названия всех изображенных предметов и животных.

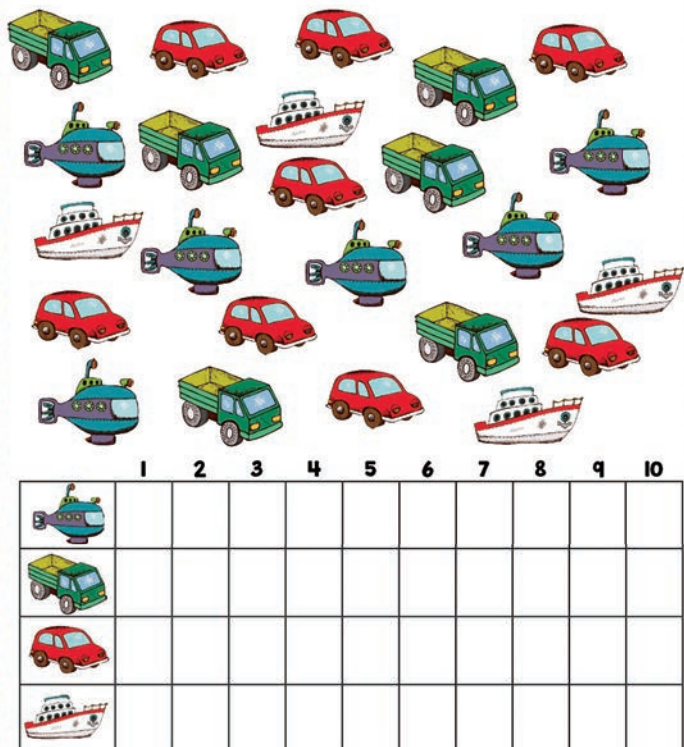
КРОССВОРД

Знайди відповідну тінь.

Полічи.

ПОДАРУНОК

Інна Сосняк

Остап не знав, чому він потрапив до дитячого будинку. Прибиральниця бабуса Неля розповіла йому, що коли Остап ще ледве вмів ходити, його привела до дитбудинку мама й залишила там. Хлопчик бачив, що до інших дітей іноді приїжджали мами, татусі чи інші родичі. Вони привозили діткам солодощі та іграшки, а його ніхто жодного разу ще не провідав.

Остап дуже любив бабусю Нелю. Він завжди з нетерпінням очікував, коли вона прийде на зміну: стояв біля вікна у вестибюлі й чекав. А щойно улюблена прибиральниця з'являлася у дверях – підбігав до неї та допомагав нести сумку до її маленької кімнатки. Бабуса Неля була дуже доброю жінкою. Щоразу вона приносила щось Остапчику й казала: «Це тобі подарунок від Ісуса». Коли бабуса Неля не була зайнятою роботою, вона розповідала хлопчику цікаві історії та показувала малюнки до них із дитячої Біблії. Він уже добре знав історії про неслухняних Адама та Єву, вірного Йосипа, мужнього Давида та сміливого Даниїла. Та найбільше Остап розпитував про Ісуса, Котрий передавав йому подарунки. Маленький хлопчик розумів, що Ісус може зробити все на світі, що Він навіть створив увесь світ. Він знав: поки що Ісус Христос на Небі, але скоро прийде разом з ангелами, щоб узяти всіх, хто Його любить, у Своє Царство. Остап дуже чекав цього.

Одного дня вихователька сказала:

– Дітки, завтра в нашому дитбудинку свято. До нас приїдуть гості, і ми святкуватимемо Різдво Христове. Будуть подарунки та смаколики.

Почувши ім'я Того, Хто передає йому подарунки, хлопець мерщій побіг до бабусі Нелі.

– Вихователька сказала, що завтра приїде Ісус! Привезе подарунки, смаколики, і в нас буде свято! – радісно кричав Остап, обхопивши літню жінку за ноги.

– Моя дитинко, ти не зовсім правильно зрозумів. Справді, завтра свято Різдва Христового. Приїдуть гості з подарунками, але Ісуса на ньому не буде, – лагідно пояснила вона.

– А що таке Різдво Христове? – намагався зрозуміти Остап.

– Це День народження Ісуса. Ніхто точно не знає, якого дня народився Ісус, але свято таке є й одні люди святкують Різдво 25 грудня, а інші – 7 січня.

– В Ісуса День народження! Я хочу зробити Йому подарунок, але все, що в мене є, – це те, що Він подарував мені.

– Не засмучуйся, Остапчику, Ісус усе розуміє. Головне для нього – те, що ти любиш Його, – сказала жінка, обійнявши хлопця.

Наступного ранку Остап радісно побіг до бабусі Нелі й дав їй малюнок:

– Ось, передайте, будь ласка, Ісусові.

На аркуші паперу він намалював себе з великим червоним серцем і знизу нерівними друкованими літерами підписав: «Подарунок Ісусові».

(притча)

ОБА НЕПРАВЫ

Был у богача один хороший слуга. Умел он хозяину угодить: вовремя чай подать или песней развеселить. Однажды расчувствовался хозяин и дал слуге три золотых монеты.

– Даю тебе эти монеты в долг, потому что ты самый лучший слуга. Употребь их на дело, может, сам хозяином станешь, – предложил богач.

Обрадовался слуга, ушел от хозяина, купил товаров и стал торговать. Торговля у него хорошо пошла, потому что умел он угодить покупателям. Богач, встречая бывшего слугу на улице, спрашивал, как у него дела идут.

– Неплохо, с вашей и Божьей помощью, – отвечал бывший слуга.

– То-то же, не забывай моей доброты. Каждый день помни, что это я тебе помог, – говорил богач.

Прошло несколько лет. Бывший слуга магазин себе построил. Теперь он сам стал богачом.

А бывший хозяин, наоборот, потерял все и едва сводил концы с концами.

Встретил он снова на улице своего бывшего слугу и стал тому выговаривать:

– Долг глательмом красен. Ты должен вдвойне вернуть мне деньги, которые я тебе дал. Нечестно ты поступаешь, без моих золотых ты бы не стал хозяином.

– Я вам уже заплатил тем, что вежливо выслушивал каждый раз ваши напоминания. Знать вас больше не желаю, – рассердился слуга.

Подавал бывший богач жалобу в суд. Выслушал судья обоих и сказал:

– Оба вы не правы. Кто дает – не должен помнить об этом, а кто берет – не должен об этом забывать.

Веселый English

PERSONAL HYGIENE ЛИЧНАЯ ГИГИЕНА

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

toothbrush
[тузбраш] –
зубная щетка

sponge
[спандж] –
губка,
мочалка

comb
[коум] –
расческа

deodorant
[дибдорэнт] –
дезодорант

nail clipper
[нэйл клипэ:] –
кусачки

towel [тавэл] –
полотенце

shampoo
[шэмпу] –
шампунь

toothpaste
[тузпэйст] –
зубная паста

soap [соуп] –
мыло

shower-gel [шавэ:
джэл] –
гель для
душа

toilet paper
[тойлэт
пэйпэ:] –
туалетная
бумага

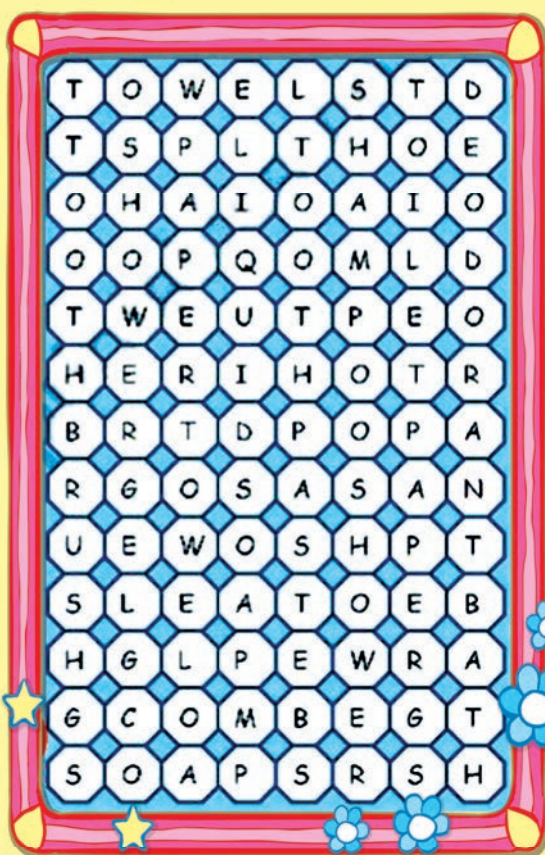
TASK 2

Unscramble the words and
number the pictures. Расшифруй
слова и пронумеруй картинки.

- 1 gesonp
- 2 sopa
- 3 mbco
- 4 anodtorde
- 5 brushtooth
- 6 oerswh-lge
- 7 anil lippcer
- 8 iletot apper
- 9 shpooam
- 10 owlet
- 11 tosopateth

TASK 3

Search the words. Найди
необходимые слова.

- soap
- towel
- toilet paper
- toothpaste
- toothbrush
- comb
- shower
- shampoo
- shower-gel
- paper towel
- deodorant
- bath

TASK 4

Draw a line to
the person you
feel fits each
description. Перед
тобой перечень
плохих и хороших
привычек, а также
два мальчика –
аккуратный и
неряшливый. Где
чья привычки?
Соедини
предложения с
картинками.

- Brushes teeth in the morning
- Flosses every day
- Doesn't wash his hands at all
- Wears deodorant
- Wears dirty clothes off the floor
- Showers once a week
- Clips his fingernails and toenails
- Washes hands after using the bathroom
- Picks his nose and wipes it on his shirt
- Keeps his hair neat
- Makes sure his socks and shoes don't smell
- Brushes his teeth for 5 seconds
- Doesn't cover his mouth when he coughs
- Covers his injuries with a Band-Aid
- Wipes his sweat with his shirt
- Wipes his runny nose with his shirt
- Takes his time to wipe after using the bathroom
- Brushes his teeth before going to bed
- Wears the same underwear many days in a row

TASK 5

Color the picture by
number. Раскрась
картинку.

Ета історія произошла очень давно. На Северном полюсе, куда еще не ступала нога человека, а обитали только могучие льды, жил айсберг по имени Айс. Он был очень любознательным и мечтал отправиться в путешествие, чтобы увидеть мир.

Однажды Айс набрался смелости и отправился в далекий путь. Он проплыл мимо разных островов, на которых обитали моржи и тюлени, в океане его часто обгоняли большие киты, и стаи птиц нередко садились на его сильную спину. Айс восхищался тем, что видел.

В один день начался сильный шторм. Недалеко от Айса находилось рыбацкое судно. Рыбаки сильно устали, стараясь удержать корабль на плаву, а шторм становился все сильнее и сильнее. Айс быстро подплыл к судну, и рыбаки едва успели прыгнуть на айсберг, как вдруг очередная волна нахлынула на корабль, и он, перевернувшись, начал тонуть.

Вскоре Айс увидел остров и направился к нему. Вдруг он почувствовал жжение. Айс понял, что попал в теплое течение и начал таять. «Только бы успеть доплыть», – думал он. Кто-то, заметив рыба-

ков с берега и сев в лодку, плыл к айсбергу, который становился все меньше и меньше. Скоро все рыбаки были спасены, а Айс был рад, когда увидел счастливые лица людей.

Затем айсберг распался на несколько частей. Скоро от каждой части осталась только небольшая пена на поверхности океана. В это время спасенные рыбаки уже находились в теплом доме, где их поздравляли и хвалили за находчивость, ведь они догадались прыгнуть на айсберг. Но никто так никогда и не узнал, кому обязаны эти рыбаки своим спасением.

Дорогие ребята, когда вы играете на улице или спите в своей постели, когда идет дождь или светит солнце, когда вы со взрослыми или совсем одни – Бог заботится о вас и хранит от беды! Вы совсем не замечаете Его, но знаете, что Он всегда рядом.

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

КІНЕТИЧНИЙ ПІСОК ВЛАСНОРУЧ

Кінетичний пісок – це особлива суміш, яка здатна плавно рухатися й триматися купи. Вона нагадує вологий пісок, але не розсіпається й пластична.

Тобі знадобляться:

- 4 ч. л. борного спирту;
- 2 ч. л. канцелярського клею;
- 1 ч. л. барвника;
- 100 г піску для шиншил;
- скляна миска.

Хід роботи

Влий усі рідкі компоненти в миску, додай пісок і ретельно перемішай. Готово, можна творити!

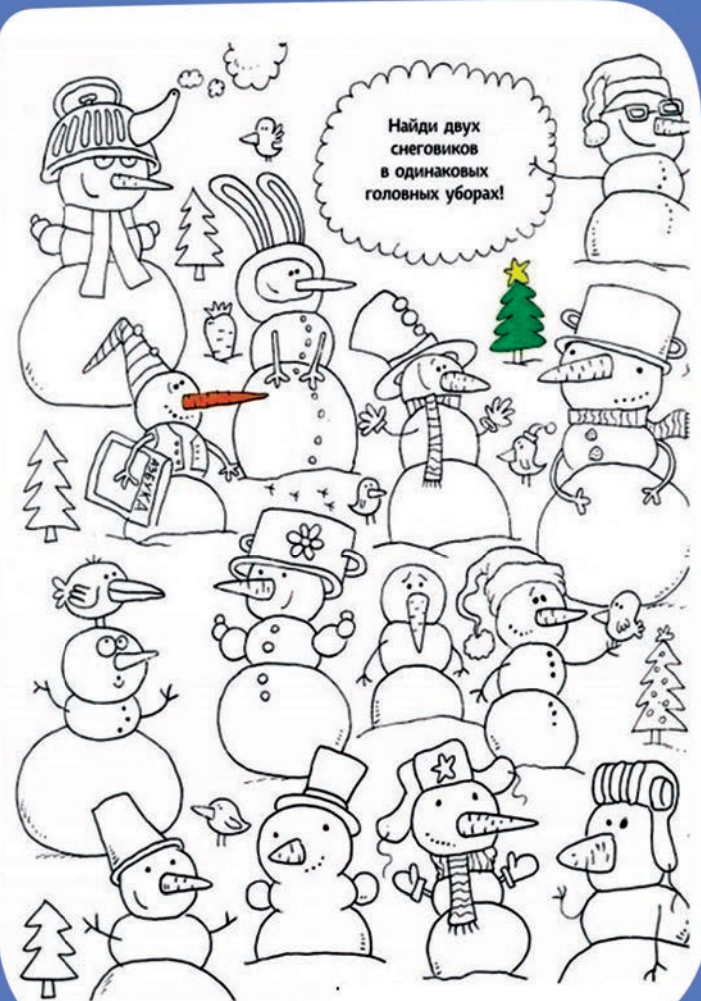
КВАДРАТНІ МИЛЬНІ БУЛЬБАШКИ

Тобі знадобляться:

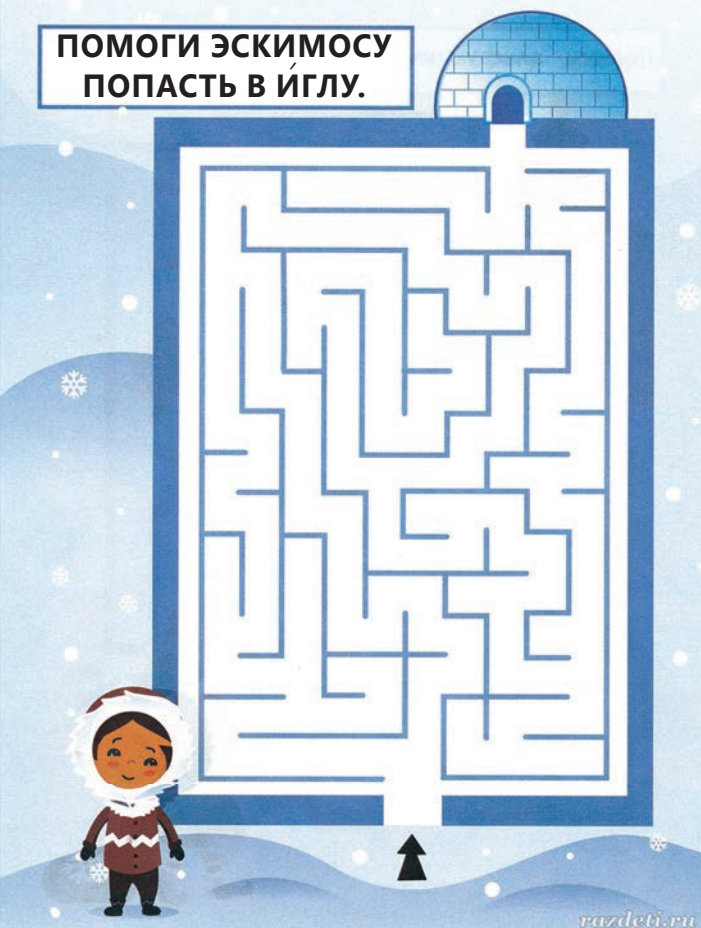
- 100 мл гліцерину;
- 200 мл «Фейрі»;
- 12 коктейльних соломинок для куба й ще одна для надування бульбашок;
- пухнастий дріт (6 відрізків приблизно 30 см);
- великий пластиковий контейнер з водою.

Дослід

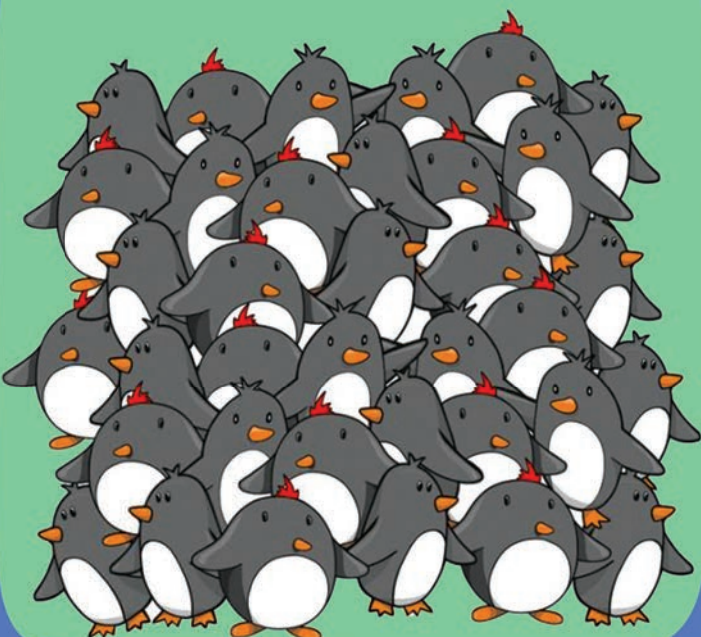
Додай у воду засіб для миття посуду, перемішай, поступово влий гліцерин і знову перемішай. Розріж навпіл соломинки й відрізки дроту. Дріт скрути за кінчики по три й розігни під прямим кутом. На кожному дрітину надягни соломинку й скрути вільні кінці чотирьох деталей так, щоб утворився куб. Опустив куб у рідину для бульбашок. Обережно дістань – грані заповнилися півкою. Якщо куб похитати в різні боки, протилежні грані злипнуться. А якщо ввести в центр куба соломинку з круглим мильним міхуром, він теж набуде квадратної форми.

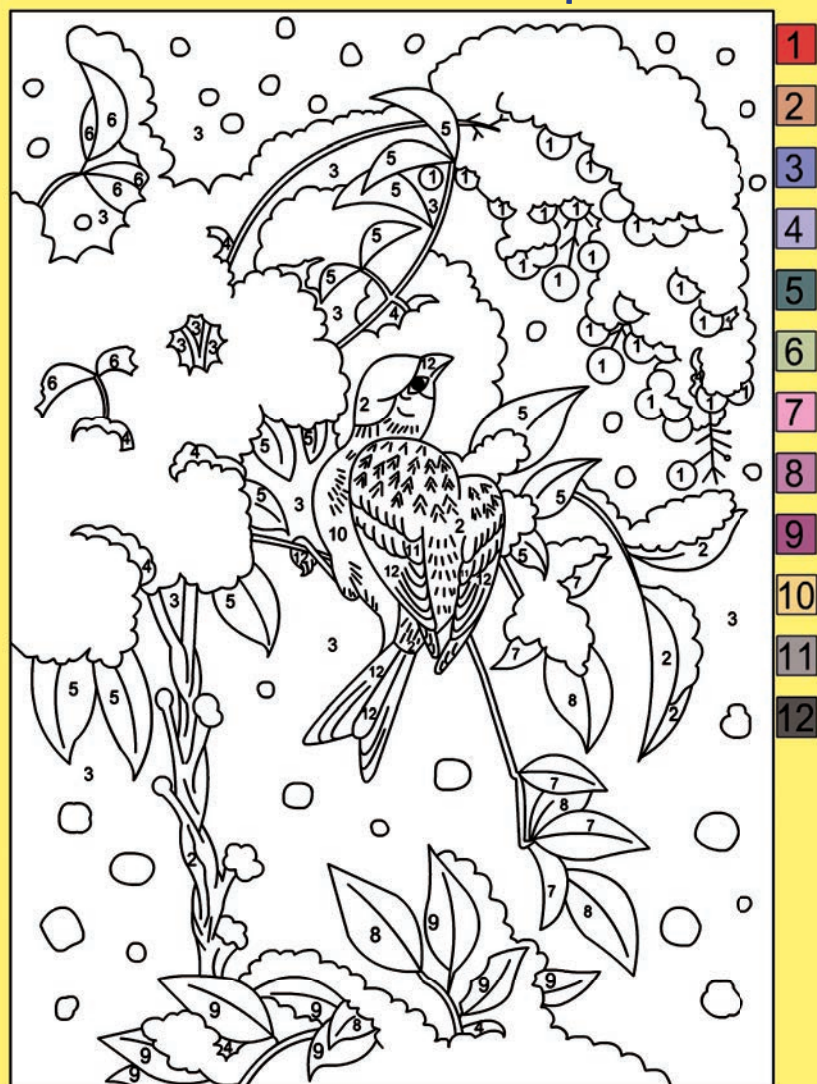
ПОМОГИ ЭСКИМОСУ ПОПАСТЬ В ИГЛУ.

ЗНАЙДИ ПІНГВІНА БЕЗ ДЗЬОБА.

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК ЗА ЦИФРАМИ.

Галина Шперлинг

ЗА ВСЕ БЛАГОДАРІТЕ

– Ты хочешь, чтобы я надела эту юбку? – спросила маму Нина, наморщив нос.

– Ты должна быть благодарна Богу, что Он заботится о тебе, – вздохнула мама. – Многие девочки желали бы иметь такую же одежду, – и, помолчав, уже более строго добавила: – Сегодня тебе придется надеть эту юбку, потому что она теплая, а на улице мороз.

Нина была четвертым ребенком из пятерых детей и отличалась строптивым характером. Она и сама это понимала, но бороться со своими чувствами ей не всегда удавалось. По мере того как Нина возрастала, вместе с ней возрастали и ее причуды. Родители понимали, что своим недовольством их девочка огорчает Господа, потому что ее юное сердце производит ропот, а не славу великому Богу. Много можно перечислить вещей и обстоятельств, которыми Нина была недовольна: то обувь слишком тяжелая, то подушка жесткая, а шерстяные носки «кусаются»... Но не об этом я хочу рассказать тебе, мой юный читатель. Однажды с Ниной произошел случай, который навсегда изменил ее жизнь.

В класс, в котором училась Нина, пришла новенькая. Нина сразу отметила кротость и воздержанность ее характера, чем сама Нина, считавшая себя христианкой, не отличалась. Но самое большое впечатление на класс произвела одежда Риммы (так звали новенькую). Одета она была очень бедно. Старенькое платье «украшали» две большие заплатки на локтях, колготки просвечивались почти насквозь, подчеркивая места штопки. Римма стеснялась своей одежды, потому что всякий раз, выходя к доске, густо краснела, хотя всегда отвечала на «отлично». Нине стало искренне жаль Римму.

Как-то раз несколько мальчиков стали дразнить и обзывать Римму, дергая ее за рукава платья. Нина кинулась на обидчиков и в один миг разогнала их, приговаривая: «Двоечники вы бездарные, да вы все вместе взятые не стоите ее светлого ума!» Дома Нина была тиха, ее

тревожили какие-то мысли. Когда мама поинтересовалась ее успехами в школе, Нина рассказала ей о событиях этого дня. Мама внимательно выслушала рассказ, затем встала и, подойдя к шкафу, открыла его.

– Если ты хочешь, то мы пересмотрим твои вещи и отберем что-нибудь для Риммы.

Ниночка от радости захлопала в ладоши:

– Мамочка, как ты хорошо придумала, а мне и в голову не пришла такая мысль! У меня вон сколько вещей. Римма худенькая и ростом поменьше, ей все подойдет, что мне маловато.

Мать и дочь пересмотрели и отложили вещи, которые могли бы пригодиться Римме. В этот вечер Нина уходила спать, предвкушая радость завтрашнего дня.

В школе Нина отвела Римму в сторонку, и они о чем-то тихонько беседовали, потом Римма кивнула головой и стала писать карандашом на клочке бумаги. «Половина дела сделана, – радовалась Нина, – адрес Риммин есть!»

Поскольку Римма увидела к себе расположение со стороны своей одноклассницы, ее замкнутость постепенно рассеялась. Она была рада, что теперь у нее появилась настоящая подруга. Поэтому, когда Ниночка принесла обещанные вещи, Римма не скрывала своего восторга. Родителей дома не было, а Риммин пятилетний братик, прижимаясь к своей сестре, недоверчиво поглядывал на Нину. Гостя же тем временем украдкой осматривала убогое жилище, удивляясь его бедноте. «Господи, – думала Нина, – почему же они так бедно живут?» Римма аккуратно складывала вещи в шкаф, когда раздался звонок. Звонивший, похоже, не собирался отпустить кнопку звонка, пока ему не отворят дверь. Римма побледнела и прошептала в паническом страхе: «Папа».

Мальчик куда-то мгновенно исчез. А Римма побежала в прихожую, таща Нину за руку и приговаривая: «Скорее одевайся, скорее!» Нина поспешно обулась и накинула куртку. Но звонить

не переставали. Римма дрожащими руками открыла дверь, и в дом с громкой бранью ввалился пьяный мужчина. Он стал бранить дочь за то, что та долго не открывала дверь, отвесив ей звонкий шлепок по затылку. Потом он прихлопнул дверь и тут увидел Нину. Нина задрожала. Она никогда не видела пьяного человека так близко.

– Это кто? – невнятно спросил он.

– Это моя... – начала робко Римма.

– Что она тут делает? – рявкнул он, взяв Нину за воротник. – Чтобы твои ноги здесь не было!

И он вытолкнул девочку из дома. От такого сильного толчка Нина упала, сильно ударившись коленом. Но, несмотря на это, она вскочила и пустилась бежать. Слезы застилали ей глаза. Обессиленная остановилась, чтобы отдышаться. Потом девочка упала на колени в снег и расплакалась. Она ясно поняла причину всей бедности этой семьи. Девочка вспомнила свои недовольства и ропот. Потом медленно встала и побрела домой. Она твердо решила просить прощения за свое поведение у родителей и у Бога. «Буду молиться и просить Бога, – решила она, – чтобы Он изменил меня».

Войдя в свой дом, она вдруг почувствовала, что попала в тихий райский уголок. Мама готовила ужин на кухне, звеня посудой; младший брат, что-то напевая, занимался своими игрушками. Позднее вся семья слушала Ниночкин рассказ, и, преклонив колени, к Богу вознеслась горячая молитва не только взрослых, но и детей. Особенно искренно молилась Нина и благодарила Бога, перечисляя Его милости к себе. В частности о том, что Он дал ей любящих и добрых родителей, которые указывают ей путь к Богу.

Дружба же двух девочек не расстроилась. Наоборот, сначала Римма и ее братик, потом и их мама стали частыми и желанными гостями в доме Нины. Через эту семью и Римма, и ее мать обрели для себя Спасителя и Заступника и были счастливы в этом.

ЗИМНИЙ СКАНВОРД

Разгадай сканворд и найди слова, которые обозначают зимние развлечения.

Составила Юлия Корovina

СКОЛЬКО ЧИСЕЛ ЗДЕСЬ ВИДИШЬ ТЫ?

684

Крамаренко Поліна

Олег Колодій

Марта Волчецька

Дмитро Печончик

Вікторія Корнієнко

Артур Ковалець

Роман Дусь

Олександра Кирильчук

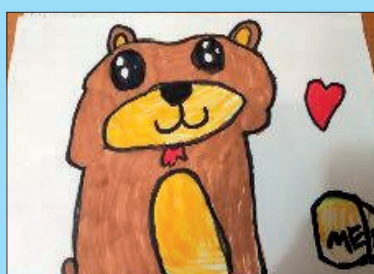
Мирослава Випуценко

Ліда Кот

Дарина Хондока

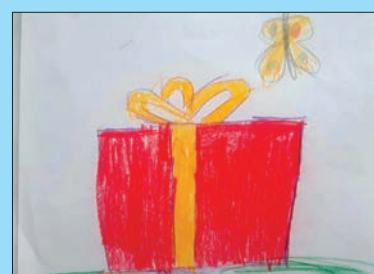
Ольга Сарницька

Надія Кот

Люда Козачкова

Еріка Колош

Даниїл Бойко

Книга «Клуб "Серебряный олень"» – це продовження пригод слідопита Льоні з книги "Мой первый лагерь". Як юні друзі пережили зимовий похід, загартувалися труднощами та зміцніли духом, у цікавому художньому викладі описує улюблений дітьми та молоддю автор Ілля Добренко.

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО –
ОТРИМУЙ ШВИДКО

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

Віка Кот

Вероніка Дусь

Валерія Чупіна

Богдана Винниченко

Аріна Кирильчук

Богдан Козачков

МАЛЮНКИ
ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
друкованими літерами на зворотному
боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805

Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.